

"Linnukesega" lugude omanäoline võlu

Küllap olete teiegi, head inimesed, kogenud, kuidas nõnnaõelda tegeliku ellu nii mõnigi kord miski seadusesäte, norm või muu mõõt klapih kui käomuna pesa. Aga kägu teadagi muneb mujale...

Ei võta ma siinkohal jutuks euronorme või midagi teist õiguslikult suursugusemat, vaid piirdun mõne seigaga kohalikust koloriidist, mis võib-olla ehk omamoodi lahutavad meelt ja seavad pilku.

Kahe kirsii allee

Hiljuti kuulsin lookese sellest, kuidas üks Rakvere mees oma kahest kirsipuust ilma jäi. Asi nimelt selles, et ehitas ta läinud sajandi viiekümneendaist pärit majakõksu, vanematekodu, ümber – uueks, avaraks ja moodsaks.

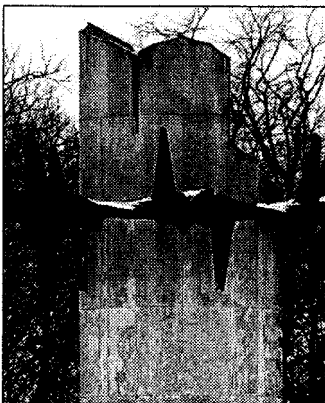
Nihukese ettevõtmise puhul ei pääse mõistagi projekteerimisest, krundi planeerimisest ja muust seesugusest. Pealegi käib ju asja juurde ka uus aed, sest kui midagi kapitaalset teha, siis ikka, nagu tänapäeval öeldakse, täiega.

Nüüd aga lugu nõnna-sugune, et mõõtmiste tulemusel osutus krunt meetri jagu ahtamaks, kui vanasti mõõdetu ning kaks eakat kirsipuud jäid üle tara, linnamaale ehk tänavale. Tänav ise napilt kolmkümmend meetrit pikk.

Egas mehel ole sest sooja ega külma, seda enam, et kirsivõrad ripuvad poolenisti ko-

Kasemäe Volli

vestja

duõuele. Ja vist oligi tal plaanis nood veteranpuud maha võtta. Nüüd üks töö vähem... ja las linn otsustab, mis tolle „kirsialleega” pihta hakata.

Veel vähem läheb olukord korda linnukestele, kes sügisepoole seal kirsikesi nokivad.

Mis linnukesel mureks

Ega vist muud, kui et kõht saaks täis, munad munetud, pojad välja hautud ja suureks kasvatatud. Ning et süda tukuks ja tiivad terved oleksid.

Aga politseil näituseks taas kahe mälestusmärgiga jama kaelas. Rakvere linna keskkon-

nainsener arvab lehes küll, et punaväelaste ausamba juures ei tegutsenud mitte vandaalid, vaid sulelised, kuid politsei peab ikkagi asja uurima. Sest seadus nõuab.

Süüta linnukesed lendavad ringi, mundrimehed on sunnitud tegema seda, mida ma julgen nimetada tuuletallamiseks, aga elu läheb omasoodu – ei muutu sellest mõnest välja nokitud või kistud öiest mitte kui midagi.

Rakvere tammikus soditi represseeritutele püstitatud mälestussammas Okaskroon.

“Tundmatu huligaan oli kirjutanud mälestusmärgile sinise markeriga sõnu, mille tähendusest polnud võimalik aru saada,” ütles politsei pressiesindaja uudisteagentuurile.

Kui aru ei saa, siis kas ülepea oli sinna midagi kirjutatud?

Ehk oli niisama, suvaliselt soditud – ei sümboleid ei sõnumit.

Millegipärast tundub mulle, et kohalik konstaabel oleks meeleldi võtnud pastaka asemel kätte liivapaberi ning tal le mõttetu kriipselduse lihtsalt maha nühkunud.

Aga ei saa – sündmus, õigemini tegu, on aset leidnud. Muudkui uuri, kirjuta ning ühtlasi – andestust – õigusta oma olemasolu.

Juba punase lipu päevilt on mul meeles ütlemine: “Tee, mis teed, peaasi, et oleks “linnuke” kirjas”.